

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy mediFLEX easystep – zgłoszenie nr 15 730 898

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2018 r. w sprawie R 76/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odmowę rejestracji znaku towarowego nr 15 730 898 w całości dla towarów z klas 10 i 25;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Noguera Enríquez i in. / Komisja

(Sprawa T-22/19)

(2019/C 82/77)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Roser Noguera Enríquez (Andorra la Vella, Andora), Ramón Cierco Noguera (Andorra la Vella), Successors D'Higini Cierco García, SA (Andorra la Vella), Cierco Martínez 22003, SL (Andorra la Vella) (przedstawiciele: adwokaci, J. Álvarez González i S. San Felipe Menéndez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uwzględnienie złożenia skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej za szkody wyrządzone przez Komisję Europejską przy wykonywaniu jej funkcji, zgodnie z art. 268 i 340 akapit drugi TFUE oraz, po zakończeniu przewidzianego w tym celu postępowania, wydanie wyroku, w którym Sąd stwierdzi odpowiedzialność pozaumowną Unii ze względu na zaniedbanie i liberalne postępowanie Komisji Europejskiej oraz o zasądzenie odszkodowania na rzecz skarżących w kwocie 50 220 800 EUR zgodnie z obliczeniami i kwotą wskazanymi w załączonej do skargi opinii biegłego lub, tytułem ewentualnym, w kwocie uwzględnionej w opinii wyznaczonego przez Sąd biegłego, wraz z odsetkami ustawowymi oraz obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Nieprzestrzeżenie Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory i nieprawidłowa, zatwierdzona przez Komisję, transpozycja przez Księstwo Andory dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾. W szczególności Komisja:

- uchybiła swemu obowiązkowi do zweryfikowania „częściowej”, przedwczesnej, interesownej i nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 2014/59/UE dokonanej przez Księstwo Andory, które celowo nie uwzględniło praw i gwarancji akcjonariuszy i deponentów, wprowadzonych w uregulowaniach wspólnotowych jako przeciwwaga wymagana w tego rodzaju procedurach interwencji, a nawet wprowadziła dodatkowe środki stanowiące dyskryminację wobec pozostałych akcjonariuszy oraz
 - uchybiła swemu obowiązkowi do powiadomienia wspólnego komitetu, oraz w odpowiednim przypadku, Sądu Unii Europejskiej o nieprzestrzeganiu układu przez Księstwo Andory poprzez niezgodną z prawem transpozycję dyrektywy 2014/59/UE, co spowodowało pozbawienie skarżących posiadanych przez nie akcji bez jakiegokolwiek uzasadnienia względami interesu publicznego, z naruszeniem podstawowych zasad takich jak zasada proporcjonalności i bez przewidzenia jakiegokolwiek rodzaju odszkodowania lub rekompensaty na warunkach określonych w ustawie. Wiąże się to z istotnym naruszeniem nadrzędnych zasad systemu lub państwa prawa i praw podstawowych. Komisja oczywiście również nie powiadomiła (nawet obecnie) o uchybieniu przez Księstwo Andory jego zobowiązaniom dla potrzeb rozwiązania układu.
2. Naruszenie praw i gwarancji podstawowych skarżących wskazanych zarówno w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, jak i w konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, między innymi: prawa własności, prawa do dobrej administracji, prawa do skutecznego środka prawnego, zasady uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa.
- W tym zakresie strona skarżąca twierdzi, że uchybienie przez Komisję Europejską ciężącym na niej zobowiązaniom umożliwiło, by po dokonaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji Banca Privada de Andorra, wszyscy akcjonariusze, w tym strona skarżąca, będąca posiadaczem 75,52 % akcji przedsiębiorstwa, zostali pozbawieni całości kapitału bez jakiegokolwiek odszkodowania ani bez możliwości wyrażenia sprzeciwu.
 - Strona skarżąca podnosi także, iż bezczynność głównego gwaranta układu wiązała się z tym, że w andorskim ustawodawstwie nie uznano prawa skarżących do pobrania, po dokonaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji BPA (Banca privada de Andorra), takiej samej kwoty, jaką uzyskaliby po zakończeniu standardowego postępowania upadłościowego, które to prawo w sposób wyraźny i wyczerpujący zawierają przepisy Unii Europejskiej w zakresie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, do których transpozycji było zobowiązane Księstwo Andory na mocy tego układu.
 - Wreszcie, prawo akcjonariuszy do oceny sytuacji, w jakiej znajdują się po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowej oraz odszkodowania, które w danym przypadku zostały im przyznane ani prawo do wyrażenia sprzeciwu i do ochrony przed powyższym rezultatem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, nie zostały także włączone do andorskiego porządku prawnego.
3. Uchybienie przez Komisję Europejską najistotniejszemu, wynikającemu z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, obowiązkowi w zakresie zapewnienia przestrzegania i stosowania prawa wspólnotowego i traktatów Unii, poprzez umożliwienie, by państwa trzecie naruszały w sposób oczywisty ich postanowienia, co wiąże się z oczywistym naruszeniem pewności prawa, wiarygodności instytucji wspólnotowych i uzasadnionych oczekiwań obywateli wobec instytucji.
4. Stwierdzenie zachowania Unii Europejskiej stanowiącego wystarczająco istotne naruszenie norm prawnych uznających prawa lub chroniących jednostki, którego to zachowania nie można uzasadnić zakresem uznania przyznanym w tych przepisach ani ich złożonością lub brakiem precyzji. To zaniedbanie Komisji spowodowało, że skarżący doznali określonej, rzeczywistej pewnej i materialnej szkody, ponieważ istnieje wyraźny związek przyczynowy między ową szkodą a zachowaniem Komisji.
5. Tytułem pomocniczym, strona skarżąca podnosi odpowiedzialność Komisji Europejskiej za jej zaniedbania przy negocjacjach i podpisaniu Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory, w którym nie przewidziano mechanizmów obrony lub powiadamiania w odniesieniu do zainteresowanych jednostek.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014 L 173, s. 190.